

TÍTOL: **Que diguin el que vulguin**
VALOR Prendre decisions responsables ens perfila la personalitat, encara més quan sorgeixen de l'anàlisi i del gust propi, i no de pressions externes.

AMBIENT DE CLASSE

PROFESSOR: Bé, nois. Tinc molt bones notícies per donar-vos. A més dels tallers d'esports i música, a partir d'aquesta setmana el col·legi us ofereix dos tallers nous: el taller de pintura i el taller de ceràmica.

SERGI: Taller de ceràmica? Fantàstic, la ceràmica sempre m'ha agradat molt. M'havia de decidir: o continuava entrenant amb l'equip de futbol o m'apuntava al taller de ceràmica.

HÈCTOR: El Sergi al taller de ceràmica?

XAVIER: Està sonat, els tallers de ceràmica són per a les nenes.

SERGI: Malgrat els comentaris dels meus amics, em vaig decidir pel taller de ceràmica. Era el que de debò volia fer. Però, a mesura que passava el temps, les seves crítiques eren més dures.

XAVIER: Voleu dir que el Sergi no ha decidit canviar d'equip? (RIENT)

XAVIER: I si demà li agafa per posar-se faldilles? T'ho imagines?

HÈCTOR: És molt estrany. Jo no canviaria el futbol per res del món.

SERGI: En canvi, un dia, quan els meus amics van veure el que les meves mans podien fer amb el fang, es van sentir uns altres comentaris.

AMBIENT DE PATI

HÈCTOR: Has vist quina lluna tan bonica ha regalat el Sergi a la Marta?

XAVIER: I tant. Li deu haver costat molts diners...

HÈCTOR: No li ha costat ni un cèntim, l'ha fet ell mateix al taller de ceràmica.

XAVIER: Quina passada!

HÈCTOR: Tinc una idea...

XAVIER: No deus pas pensar inscriure't al taller de ceràmica?

HÈCTOR: No. Penso en el nostre campionat de futbol.

XAVIER: No ho entenc.

HÈCTOR: Ja ho veuràs.

SERGI: L'equip de futbol de l'escola tenia de tot: bons jugadors, un bon entrenador i bones oportunitats per guanyar. De tot menys samarretes. A l'Hèctor se li va ocórrer que si veníem llunes de ceràmica podríem aconseguir els diners que ens calien per comprar les samarretes de l'equip.

HÈCTOR: Tu fas les llunes i entre tots les venem. Aprofitem que s'acosta la festa de final de curs. No et sembla una bona idea?

SERGI: Una idea excel·lent.

HÈCTOR: Sabia que ho entendries.

SERGI: Però, abans de res, el Xavier i tu m'heu de pagar el que em deveu.

HÈCTOR: (SORPRÈS) Et devem alguna cosa?

SERGI: Una disculpa, i molt gran.

SERGI: Que m'agradi la ceràmica no vol dir que sigui una nena, com heu estat comentant.

XAVIER: Et demano disculpes.

SERGI: Te les accepto si em convides a un gelat.

HÈCTOR: Te'l mereixes. Som-hi, pago jo.